

COIOX01IEUAM

ČESKÁ OBCHODNÍ INSPEKCE

Inspektorát Jihočeský a Vysočina se sídlem v Českých Budějovicích
Mánesova 1803/3a, 370 21 České Budějovice, tel.: 387722338, ID datové schránky ujrd2cm

Č.j.: ČOI 124833/21/2000/HI
Sp.zn.: ČOI 74482/21/2000 SŘ 0461/21

V Českých Budějovicích dne: 21. 10. 2021

ROZHODNUTÍ

Česká obchodní inspekce, Inspektorát Jihočeský a Vysočina se sídlem v Českých Budějovicích, jako věcně příslušný orgán podle § 7 odst. 2 písm. a) ve spojení s § 10 odst. 1 písm. a) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů, (dále jen „zákon o pohonných hmotách“) a místně příslušný podle § 62 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), v řízení zahájeném podle ust. § 78 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich rozhodla v souladu s ust. § 93 a násl. tohoto zákona **t a k t o**:

I. Obviněná **CH + CH - CB, spol. s r.o.**

Sídlem Plzeňská 613/81, České Budějovice 3, 370 04 České Budějovice
IČO 251 65 771

1) **uznává se vinnou z porušení právní povinnosti**, kterého se dopustila tím, že dne 1. 6. 2021 na čerpací stanici ČS LPG na adrese Okružní 544 v Českých Budějovicích prodávala v rozporu s § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách nejakostní pohonnou hmotu - **zkapalněný ropný plyn LIQUIFIED PETROLEUM GAS – LPG** v ceně 13,60 Kč/litr, neboť tohoto dne prodávané LPG nesplňovalo z hlediska obsahu síry jakostní požadavky dle § 3 odst. 1 písm. i) vyhlášky č. 516/2020 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty a provedení některých dalších ustanovení zákona o pohonných hmotách (dále jen „vyhláška č. 516/2020 Sb.“), když u LPG byla prokázána hodnota obsahu síry 57,1 mg/kg síry, ačkoliv povolené maximum dle ČSN EN 589 činí 30 mg/kg, tj. při zahrnutí tolerance nejistoty měření 31,1 mg/kg,
čímž spáchala přestupek podle § 8 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách,

2) **uznává se vinnou z porušení právní povinnosti**, kterého se dopustila tím, že dne 4. 6. 2021 na čerpací stanici ČS LPG na adrese Okružní 544 v Českých Budějovicích prodávala v rozporu s § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách nejakostní pohonnou hmotu, konkrétně **LPG** v ceně 13,60 Kč/litr, neboť tohoto dne prodávané LPG nesplňovalo z hlediska obsahu síry jakostní požadavky dle § 3 odst. 1 písm. i) vyhlášky č. 516/2020 Sb., když u LPG byla prokázána hodnota obsahu síry 65,0 mg/kg, ačkoliv povolené maximum dle ČSN EN 589 činí 30 mg/kg, tj. při zahrnutí tolerance nejistoty měření 31,1 mg/kg,
čímž spáchala přestupek podle § 8 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách.

II. Za spáchání výše uvedených přestupků se obviněná ukládá podle § 8 odst. 3 písm. b) zákona o pohonných hmotách ve spojení s § 41 odst. 1 a § 46 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky

úhrnná pokuta

ve výši **150.000** (slovy: jedno sto padesát tisíc korun českých)

Uloženou pokutu je obviněná povinna zaplatit ve lhůtě 30 dnů od nabytí právní moci tohoto příkazu na účet České obchodní inspekce u ČNB, Praha 1, č. účtu: **3754-829011/0710**, VS: **1104612121**, KS: **1148** (převodním příkazem)/ **1149** (složenkou).

III. Podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich ve spojení s § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád a s § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se obviněné ukládá povinnost uhradit

náklady řízení paušální částkou

ve výši **1.000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých).

Paušální částku nákladů řízení je obviněná povinna zaplatit ve lhůtě 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet České obchodní inspekce u ČNB v Praze 1, č. účtu: **19-829011/0710**, VS: **1104612121**, KS: **0378** (převodním příkazem)/ **0379** (složenkou).

ODŮVODNĚNÍ

Dne 1. 6. 2021 byla inspektory České obchodní inspekce, inspektorátu Jihočeský a Vysočina se sídlem v Českých Budějovicích zahájena kontrola obviněné na čerpací stanici ČS LPG na adrese Okružní 544 v Českých Budějovicích, která byla zaměřená na plnění povinností vyplývajících ze zákona o pohonných hmotách. Při kontrole byl dvakrát po sobě kontrolujícími odebrán vzorek prodávaného LPG, a to jednak dne 1. 6. 2021 v objemu 1,37 litru jako vzorek pod č. 149/21/21/V a dne 4. 6. 2021 v objemu 1,37 litru jako vzorek pod č. 160/21/21/V. Nejednalo se o shodné vzorky paliva, neboť po odběru dne 1. 6. 2021 došlo na čerpací stanici k závozu nové dodávky.

Oba vzorky byly ihned po odběrech předány k laboratornímu posouzení jakosti společnosti SGS Czech Republic, s.r.o., Natural Resources se sídlem v Praze (dále jen „akreditovaná laboratoř“). Akreditovanou laboratoř bylo zkouškami pak bezpečně prokázáno, že oba vzorky prodávané pohonné hmoty nevyhovely jakostním parametrům z hlediska obsahu síry. Kontrola u obviněné tak byla protokolárně ukončena s tím, že obviněná porušila povinnosti dle § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách.

Správní orgán pak na podkladě kontrolou zjištěných skutkových stavů, které shledal dostatečnými a bez pochybností, ve věci rozhodl příkazem č. j. ČOI 103711/21/2000/HI ze dne 23. 8. 2021. Jednání obviněné spočívající v prodeji nejakostní pohonné hmoty, konkrétně LPG v ceně 13,60 Kč/litr dne 1. 6. 2021 na čerpací stanici ČS LPG v Českých Budějovicích, kdy u LPG byla prokázána hodnota obsahu síry 57,1 mg/kg síry, ačkoli povolené maximum dle ČSN EN 589 činí 30 mg/kg při zahrnutí tolerance nejistoty měření 31,1 mg/kg, bylo kvalifikováno jako porušení § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách. Rovněž i jednání obviněné spočívající v prodeji nejakostní pohonné hmoty, konkrétně LPG v ceně 13,60 Kč/litr na čerpací stanici ČS LPG v Českých Budějovicích dne 4. 6. 2021, kdy byla prokázána hodnota obsahu síry 65,0 mg/kg, ačkoliv povolené maximum dle ČSN EN 589 činí 30 mg/kg, tj. při zahrnutí tolerance nejistoty měření 31,1 mg/kg, bylo kvalifikováno jako porušení § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách. Za spáchání výše uvedených přestupků byla obviněné příkazem uložena úhrnná pokuta ve výši 150.000 Kč.

Příkaz byl doručen obviněné dne 23. 8. 2021, následně dne 30. 8. 2021 podala obviněná prostřednictvím právního zástupce Mgr. Petra Nesporého, proti příkazu včasný odpor, který byl následně doplněn vyjádřením ze dne 16. 9. 2021.

Podáním odporu se příkaz dle § 150 odst. 3 správního řádu zrušil a řízení ve věci pokračovalo. Právní zástupce obviněné byl o této skutečnosti řádně vyrozuměn, přičemž správní orgán neopomněl informovat o písemnostech, které jsou vloženy do spisu, o hlavních důkazech ve věci a rovněž o procesních právech obviněné, které jí přiznává zákon o odpovědnosti za přestupky a zákon č. 500/2000 Sb., správní řád. Ve vyrozumění správní orgán rovněž sdělil, kdy nejdříve přistoupí k rozhodnutí ve věci tak, aby obviněné byla poskytnuta dostatečná a přiměřená lhůta k uplatnění procesních práv. Vyrozumění, evidované pod č. j.: ČOI 113292/21/2000/HI, bylo řádně doručeno do datové schránky právního zástupce dne 6. 9. 2021.

V odporu doplněném vyjádřením obviněné - k odpovědnosti za spáchání přestupků a výši uložené pokuty obviněná předně uvedla, že společnost CH + CH – CB, spol. s.r.o. si je vědoma skutečnosti, že se

jedná o přestupky, které se vyznačují objektivní odpovědností za jejich spáchání, tj. při posouzení odpovědnosti za přestupek se správní orgán nezabývá otázkou, zda byl přestupek spáchán úmyslně, z nedbalosti či dokonce zcela bez vlastního zavinění. Obviněná si je vědoma toho, že by se mohla své odpovědnosti za přestupek zprostit jen podle § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, přičemž obviněné je přitom známo, že judikatura došla k závěru, že ke zproštění se objektivní odpovědnosti nedojde také v případě, pokud právnická osoba neprokáže, že provedla technicky možná opatření způsobitá účinně zabránit porušování zákona, a proto nepostačí odkaz na to, že tato technicky možná opatření po ní nebylo možno spravedlivě požadovat, protože by jejich provádění nebylo ekonomické. **Obviněná nicméně nesouhlasí s argumentací správního orgánu, že vzhledem k tomu, že se jedná o přestupky, jejichž rysem je objektivní odpovědnost, správní orgán nepřihlíží k tomu, s jakou pohnutkou jednala, a zda se tak stalo z nedbalosti nebo úmyslu. K těmto skutečnostem správní orgán sice nepřihlíží při posouzení, zda je obviněná za přestupky odpovědná, či nikoli, nepochybně k těmto skutečnostem by mělo být přihlédnuto při posouzení výše ukládané pokuty.**

Pokud jde o zavinění, pak obviněná vyslovuje názor, že odmítá jakékoli své zavinění, a to jak ve formě úmyslu, tak i nedbalosti. Uvedla, že s palivem dodávaným společností OPTIMA GAZ s.r.o. IČO 27576965 se nikdy nevyskytly žádné problémy. V rámci své argumentace poukázala na nepřiměřené náklady související s kontrolou pohonných hmot, kdy by bylo ekonomicky neúnosné každou dodávku LPG nechávat testovat. Uvedla, že se sice nemůže vyvinut z objektivní odpovědnosti za spáchání přestupku, přesto trvá na tom, že nejednala ani nedbalostně, když není možné po ní požadovat, aby si nechávala provádět testování každé přijaté dodávky LPG za situace, kdy by se tím prodej LPG stával ztrátovým. Správní orgán tak uložil pokutu v nepřiměřené výši 150.000 Kč za stavu, kdy vůbec nepřihlédl k tomu, že obviněná nejednala úmyslně, resp. že vůbec nejednalo zaviněně. V této souvislosti odkázala na rozhodnutí vedené pod sp.zn. 1 Afs 58/2009, když Nejvyšší správní soud konstatoval, že jednou z okolností, kterou je nutno brát v úvahu při stanovení míry nebezpečnosti činu pro společnost, je i míra zavinění. Obviněná dále poukázala na svoji bezúhonnost z hlediska správního trestání, když k této skutečnosti by mělo být přihlédnuto jako k polehčující okolnosti.

V dalším bodu obviněná rovněž zmínila mj. skutečnost, že dne 11. 6. 2021 došlo k odčerpání nádrže LPG do stavu 0 litrů (došlo k odčerpání 3977 litrů), přičemž v období od 18. 5. 2021 do 7. 6. 2021, (kdy došlo k zapečetění pohonných hmot), obviněná prodala pouze okolo 300 litrů LPG, tedy poměrně malé množství. Okamžitě poté, co se dozvěděla o výsledku kontroly, poskytla veškerou součinnost.

Obviněná rovněž odmítá, že by se dopustila více skutků, jichž se měla dopustit dne 1. 6. 2021 a 4. 6. 2021. Uvádí, že po odebrání prvního vzorku dne 1. 6. 2021 sice došlo k závozu, ale došlo přitom ke smísení LPG z obou závozů a obviněná zejména ještě nevěděla, že by měl být s kvalitou prodávaného LPG problém. V této souvislosti odkazuje na judikaturu a na komentářovou literaturu, podle níž mj. mezníkem, který ukončuje pokračování v přestupku, je poslední dílčí útok. Dalším mezníkem, který ukončuje pokračování v přestupku, pokud nedošlo k jeho ukončení již dříve, je obvinění z přestupku. Obvinění z přestupku u pokračování v přestupku znamená, že pokud pokračuje i nadále, považuje se za nový přestupek. Dochází tak k přetržení pokračování v přestupku. Dalším úkonem, kterým by mohlo dojít k přetržení pokračování v přestupku, by bylo doručení protokolu o kontrole. Obviněná na základě shora uvedených názorů má za to, že k přetržení pokračování v přestupku dochází až obviněním z přestupku. Obviněná zastává názor, že v jakékoliv variantě přetržení skutku, která je v judikatuře a komentářové literatuře uváděna, nemohlo v daném případě prodeje LPG dne 1. 6. 2021 a dne 4. 6. 2021 dojít ke spáchání vícero skutků, když se pak jedná jen o jeden (pokračující) skutek. Obviněná prodávala LPG v dobré víře, přičemž nevěděla o závadnosti prodávaného produktu.

Obviněná v souvislosti s principem právní jistoty srovnává projednávané přestupky s obdobnými případy, a to s rozhodnutím České obchodní inspekce, Inspektorátu Ústecký a Liberecký č.j. ČOI 144628/2400/282/20/R/PL/St, kdy za obdobný přestupek byla uložena pokuta ve výši 300.000 Kč (přitěžující okolnosti správní orgán spatřoval právě v rozsahu odchylky, kdy odchylka činila o 178% více, než je povolené maximum a dále ve skutečnosti, že v minulosti byla obviněná za porušení zákona o pohonných hmotách již trestána; polehčující okolnost spatřoval naopak

ve skutečnosti, že nebyl zjištěn úmysl), dále s rozhodnutím České obchodní inspekce, Inspektorátu Plzeňský a Karlovarský č. j. ČOI 5512/21/2200, v němž za obdobný přestupek byla uložena rovněž pokuta 300.000 Kč, která sice odpovídá dvojnásobku nyní ukládané pokuty, nicméně, dle názoru obviněné, okolnosti spáchání tohoto přestupku je možné považovat za mnohem závažnější (zjištěná hodnota síry byla v tomto případě 166,4 mg/kg oproti maximální normou stanovené hodnotě 31,1 mg/kg a zároveň se jednalo o čerpací stanici, která se nachází na velmi frekventovaném silničním tahu).

Konečně obviněná vyslovuje nesouhlas s výši ukládané pokuty, která je dle jejího názoru nepřiměřeně vysoká (být si je vědoma, že v každém jednotlivém případě je potřeba přihlídnout k individuálním okolnostem), v této souvislosti pak odkazuje na shora uvedená rozhodnutí. Obviněná uvádí, že takto vysoká pokuta by byla ospravedlnitelná, pokud by existovaly nějaké závažné další okolnosti či přitěžující skutečnosti, takové skutečnosti však v posuzovaném případě neexistují, naopak na rozdíl od obou srovnávaných rozhodnutí, je zde řada polehčujících okolností. V této souvislosti rovněž poukazuje na povinnost správních orgánů přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům, bez ohledu na to, zda jsou tyto poměry výslovně uvedeny ve výčtu zákonných kritérií. Obviněná má za to, že pokud byly za významně závažnější delikty udělovány subjektům s miliardovými obraty sankce ve výši 300.000 Kč, pak by měla být obviněné za významně méně závažný skutek pokuta výrazně nižší.

Závěrem obviněná vyslovila názor, že pokuta ve výši 150.000 Kč je nepřiměřená a její výše by tak měla být podstatně snížena.

Správní orgán následně přistoupil k tomuto rozhodnutí. Při svém rozhodování v souladu se zásadou materiální pravdy vycházel ze skutkových stavů, o nichž nejsou důvodné pochybnosti tak, jak jsou zaznamenány v protokolu o kontrole ze dne ze dne 28. 6. 2021, s nímž byla obviněná seznámena téhož dne. Správní orgán dospěl k závěru, že skutková zjištění jsou dostatečná a bez pochybností. Skutky byly hodnoceny správně a použitá právní kvalifikace dopadá na vytýkaná protiprávní jednání. Ostatně obviněná v rámci svého práva podat námitky proti kontrolním zjištěním toto právo neuplatnila a námitky proti kontrolním zjištěním, uvedeným v protokolu o kontrole nepodala.

Správní orgán vycházel z ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, které stanoví: „(1) *Pohonné hmoty, s výjimkou elektřiny, lze prodávat nebo vydávat, pouze pokud splňují požadavky na jejich jakost a složení stanovené prováděcím právním předpisem, zvláštními právními předpisy²⁾ a českými technickými normami.*“ Podle ust. § 8 odst. 1 písm. a) téhož zákona platí: „*Přestupku se dopustí ten, kdo a) prodá nebo vydá pohonnou hmotu, s výjimkou elektřiny, která nesplňuje požadavky na pohonné hmoty podle § 3 odst. 1*“.

Prováděcím právním předpisem z hlediska požadavků na jakost a složení pohonných hmot je vyhláška č. 516/2020 Sb., která v ust. § 3 odst. 1 písm. i) v pro LPG stanoví, že požadované složení a jakost jsou u LPG splněny, odpovídá-li LPG technické normě ČSN EN 589. Tato norma pak v tabulce 1. stanoví maximální limit povoleného obsahu síry 30 mg/kg, přičemž při zahrnutí nejistoty měření lze tolerovat hodnotu obsahu síry do limitu 31,1 mg/kg.

K výroku I. bodu 1):

V rámci kontroly ze dne 1. 6. 2021 odebrali inspektoři vzorek pohonné hmoty LPG za cenu 13,60 Kč/litr v objemu 1,37 l za účelem posouzení jakosti a složení LPG. Uvedený vzorek pohonné hmoty byl zapečetěn a označen číslem 149/21/21/V. Kontrolujícími by téhož dne sepsán úřední záznam, jehož přílohu tvoří potvrzení o odběru vzorků pohonných hmot č. 212106010066503 z téhož data. Odebraný vzorek byl následně podroben laboratornímu posouzení jakosti, které prováděla akreditovaná laboratoř.

Akreditovanou laboratoří bylo zkouškami bezpečně prokázáno, že vzorek prodávané pohonné hmoty, a to LPG evidovaný jako vzorek č. 149/21/21/V nevyhověl jakostním požadavkům dle ČSN EN 589/Z1:2021, když laboratorním posouzením bylo zjištěno, že odebraný vzorek č. 149/21/21/V ve zkoušeném ukazateli - obsah síry nevyhovuje limitní hodnotě, neboť byla zjištěna hodnota 57,1 mg/kg, ačkoli hodnota specifikace při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN 589/Z1:2021

je maximálně 31,1 mg/kg. Viz Zkušební protokol č. 63082 ze dne 3. 6. 2021 a Inspekční zpráva č. 1521/2021.

Nevyhovující limitní hodnota byla v rámci hodnocení výsledků laboratorních zkoušek kvalifikována jako odchylka 3A*, přičemž vyšší obsah síry může vést ke korozivnímu působení zejména na barevné kovy obsahující měď a může způsobit poškození palivového systému vozidla, ale i potrubního systému čerpací stanice. Viz Hodnocení výsledků laboratorních zkoušek ze dne 3. 6. 2021. Dne 4. 6. 2021 kontrolující přímo na čerpací stanici oznámili výsledek rozboru prodávaných pohonných hmot.

Správní orgán uvádí, že má za prokázané, že obviněná dne 1. 6. 2021 na čerpací stanici ČS LPG na adrese Okružní 544 v Českých Budějovicích jednala v rozporu s § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, když toho dne prodávala nejakostní LPG. Mezi uvedeným jednáním obviněné a následkem je potom jednoznačná příčinná souvislost. Není pochyb o tom, že tímto protiprávním jednáním obviněná spáchala přestupek dle § 8 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách a je ze spáchání tohoto přestupku uznána vinnou.

K výroku I. bodu 2):

Dne 4. 6. 2021 inspektoři na téže čerpací stanici oznámili výsledek rozboru odebraného vzorku pohonné hmoty LPG dne 1. 6. 2021 evidovaný jako vzorek č. 149/21/21/V. Současně zjistili, že od odběru pohonných hmot a tedy od zahájení kontroly dne 1. 6. 2021 došlo na čerpací stanici obviněné k dalšímu závozu a tedy k doplnění pohonné hmoty LPG. Z tohoto důvodu inspektoři odebrali z téhož místa vzorek pohonné hmoty LPG v objemu 1,37 l za cenu 13,60 Kč/litr za účelem posouzení jakosti a složení LPG. Uvedený vzorek LPG byl zapečetěn a označen číslem 160/21/21/V. Kontrolujícími byl téhož dne sepsán úřední záznam, jehož přílohu tvoří potvrzení o odběru vzorků pohonných hmot č. 212106040066501 ze dne 4. 6. 2021, dále hodnocení výsledků laboratorních zkoušek ze dne 3. 6. 2021 a zpráva o dodávce LPG č. 12/2021 ze dne 1. 6. 2021. Odebraný vzorek byl následně podroben laboratornímu posouzení jakosti.

Laboratorní zkouškou, kterou prováděla akreditovaná laboratoř, bylo bezpečně prokázáno, že odebraný vzorek LPG evidovaný jako vzorek č. 160/21/21 nevyhověl jakostním požadavkům dle ČSN EN 589:2019, když laboratorním posouzením bylo zjištěno, že odebraný vzorek č. 160/21/21/V ve zkoušených ukazatelích - obsah síry nevyhovuje limitní hodnotě, neboť byla zjištěna hodnota 65,0 mg/kg, ačkoli hodnota specifikace při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN 589:2019 je maximálně 31,1 mg/kg. Viz Zkušební protokol č. 63204 ze dne 3. 6. 2021 a Inspekční zpráva č. 1552/2021.

Nevyhovující limitní hodnota byla v rámci hodnocení výsledků laboratorních zkoušek kvalifikována jako odchylka 3B*, když vyšší obsah síry může vést ke korozivnímu působení zejména na barevné kovy obsahující měď a může způsobit poškození palivového systému vozidla, ale i potrubního systému čerpací stanice. Viz Hodnocení výsledků laboratorních zkoušek ze dne 4. 6. 2021.

Správní orgán konstatuje, že obviněná prokazatelně i dne 4. 6. 2021 na čerpací stanici na adrese Okružní 544 v Českých Budějovicích jednala v rozporu s § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, když toho dne prodávala nejakostní LPG. Mezi shora uvedeným jednáním obviněné a následkem je potom jednoznačná příčinná souvislost, kdy následek je nepochybně v příčinné souvislosti s protiprávním jednáním obviněné. Obviněná svým protiprávním jednáním jednoznačně naplnila materiální znaky co do společenské škodlivosti i formální znaky přestupku dle § 8 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách a je ze spáchání tohoto přestupku uznána vinnou.

K výroku I. obecně:

Dne 7. 6. 2021 kontrolující přímo na čerpací stanici oznámili výsledek rozboru prodávaných pohonných hmot. Současně zjistili, že od posledního odběru pohonných hmot dne 4. 6. 2021 nedošlo na čerpací stanici obviněné k dalšímu závozu a tedy k doplnění pohonné hmoty. V souladu s § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci byl kontrolujícími téhož dne vydán zákaz prodeje nevyhovující pohonné hmoty v celkovém množství 3 975 l litru až do doby zjednání nápravy. Současně byla obviněné uložena povinnost dle § 8 písm. c) a f) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole informovat

dozorový orgán ve stanovené lhůtě o provedených opatřeních k odstranění zjištěných nedostatků. O těchto skutečnostech byl téhož dne sepsán úřední záznam, jehož přílohu tvoří přehled kontrolovaných výrobků, hodnocení výsledků laboratorních zkoušek ze dne 4. 6. 2021 a příslušná fotodokumentace.

Správní orgán takto rozhodl na základě důkazů, které v této věci byly shromážděny do spisu, přičemž hlavním důkazem ve věci byly dle zásady materiální pravdy skutkové stavy tak, jak byly kontrolou zjištěny a zaprotokolovány v protokolu o kontrole ze dne 28. 6. 2021. Podkladem protokolu o kontrole byly přitom úřední záznamy, které sepsání protokolu o kontrole předcházely, a to úřední záznam ze dne 1. 6. 2021, jehož součástí je potvrzení o odběru vzorků pohonných hmot č. 21206010066503, úřední záznam ze dne 4. 6. 2021, jehož součástí je potvrzení o odběru vzorků pohonných hmot č. 212106040066501, hodnocení výsledků laboratorních zkoušek ze dne 3. 6. 2021, inspekční zpráva č. 1521/2021, zkušební protokol č. 63082 ze dne 3. 6. 2021 a zpráva o dodávce LPG, a dále úřední záznam ze dne 7. 6. 2021, jehož součástí je přehled kontrolovaných výrobků ze dne 7. 6. 2021, hodnocení výsledků laboratorních zkoušek ze dne 4. 6. 2021 a příslušná fotodokumentace. Součástí spisu je písemné vyjádření obviněné ze dne 16. 6. 2021 o provedených opatřeních k odstranění zjištěných nedostatků včetně dokladů o dodání LPG.

Správní orgán se rovněž zabýval argumenty obviněné, které v rámci odporu a následného vyjádření vznesla.

K bodu 1.1. Pokud jde o vyjádření nesouhlasu obviněné s tím, že správní orgán v rámci posouzení výše ukládané pokuty nepřihlédl k tomu, s jakou pohnutkou obviněná jednala, a zda se tak stalo z nedbalosti nebo úmyslu, správní orgán vyhodnotil tuto vznesenou námitku jako nedůvodnou. V daném případě se jedná o přestupek právnické osoby, u které je odpovědnost za přestupek koncipována jako odpovědnost objektivní, tedy nezávislá na zavinění. Zavinění tedy není obligatorním znakem skutkové podstaty přestupku právnické osoby, což ostatně vyslovil Nejvyšší správní soud ve svém Rozsudku ze dne 9. 2. 2011, sp. zn. 1 As 112/2010-52. K vyvození odpovědnosti právnické osoby za přestupek tedy postačí samotný fakt porušení právní povinnosti uložené právnické osobě. Rovněž i v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 7. 2009, sp. zn. 7 As 17/2009-61 se mj. uvádí, že v případě odpovědnosti právnické osoby za přestupek platí tedy objektivní odpovědnost, která vzniká bez ohledu na zavinění fyzické osoby, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě (tedy bez ohledu na její vnitřní psychický vztah k následkům jejího jednání). Nepřihlíží se tak k okolnostem subjektivní povahy. Vyžadováno je pouze to, aby zde existovalo určité protiprávní jednání, jeho negativní následek a příčinná souvislost mezi tímto jednáním a následkem. Správní orgán k tomuto odkazuje i na ust. § 38 písm. e) zákona o odpovědnosti za přestupky, dle kterého je povaha a závažnost dána také druhem a mírou zavinění, popřípadě pohnutkou, je-li znakem skutkové podstaty přestupku, ovšem toto ustanovení se použije pouze u fyzické osoby jako pachatele přestupku, nikoliv tedy právnické osoby.

Pokud jde o stanovení výše pokuty, pak správní orgán uvádí, že postupoval v souladu s platnými právními předpisy, když podrobně a přesvědčivě zdůvodnil, k jakým skutečnostem přihlédl a rovněž odůvodnil, jaký vliv měly tyto skutečnosti na konečnou výši pokuty. Při určení výměry pokuty bylo přihlédnuto ke všem relevantním kritériím pro určení výše trestu danými § 37 až 40 zákona o odpovědnosti za přestupky a ostatně tak je opětovně učiněno v tomto rozhodnutí, viz část „K výroku II.“ tohoto rozhodnutí.

Správní orgán nepřisvědčil ani další argumentaci obviněné, kde namítá, že poměrně delší dobu odebírá LPG od společnosti OPTIMA GAZ s.r.o., přičemž žádné problémy se nikdy nevyskytly. Nemůže být tedy činěna odpovědnou za naměřenou hodnotu, kterou nemůže bez vynaložení nepřiměřených nákladů zjistit a garantovat, neboť tím by se stával prodej LPG ztrátový. V této souvislosti správní orgán odkazuje na Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 2. 2005, sp. zn. 6 A 109/2000-73: „*obviněná si má organizovat své vnitřní poměry tak, aby ji umožňovaly plnit její právní povinnosti a aby nedostatky v nich v konečném důsledku nepoškozovaly zákonem chráněné zájmy*“. Správní orgán k tomuto doplňuje, že obviněná má povinnost prodávat pohonné

hmoty splňující zákonem stanovené požadavky na jakost a za tímto účelem je povinna předcházet závadám, např. prostřednictvím pravidelných namátkových kontrol.

K bodu 1.2. K námitce obviněné ve věci bezúhonnosti, zohlednění nápravných kroků obviněné a její spolupráce s dozorovým orgánem správní orgán uvádí, že nepochybil a odkazuje tímto na část „K výroku II.“ tohoto rozhodnutí.

K bodu 1.3. Pokud jde o argumentaci obviněné ohledně množství prodaného nejakostního LPG, která poukazuje na skutečnost, že v období od 18. 5. 2021 do 7. 6. 2021 prodala pouze cca 300 litrů LPG, správní orgán s tímto názorem obviněné taktéž nesouhlasí. Nutno zdůraznit, že protiprávní jednání nebyla ukončena přijetím opatření ze strany obviněné, ale až v důsledku provedení kontroly dozorovým orgánem. V případě neprovedení kontroly lze předpokládat, že by obviněná pokračovala v prodeji nejakostního LPG i nadále.

K bodu 2.1. Správní orgán se taktéž neztotožňuje s další námitkou obviněné, která vyjadřuje nesouhlas s tím, že by se v daném případě dopustila více skutků. Správní orgán v této souvislosti předně poukazuje na skutečnost, že v daném případě bylo prokazatelně zjištěno, že se nejednalo o shodné vzorky paliva, neboť po odběru dne 1. 6. 2021 došlo na čerpací stanici k závozu nové dodávky. Současně je nutno uvést, že v posuzované věci nebyl shledán jednotný záměr, který je jedním ze znaků pokračujícího přestupku. Dle § 7 zákona o odpovědnosti za přestupky se pokračováním v přestupku rozumí takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují skutkovou podstatu stejného přestupku, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení, blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku. Vzhledem k tomu, že jednotný záměr je složkou volní, která souvisí se subjektivní stránkou přestupku, zkoumá se jen u činů úmyslných. Nelze proto zkoumat jednotný záměr u přestupků, u nichž zákon stanoví objektivní odpovědnost. Aby bylo možné přestupek charakterizovat jako pokračující, je nutné, aby byla naplněna jak subjektivní souvislost (dílčí útoky jsou vedeny jednotným záměrem), tak objektivní souvislost (dílčí útoky naplňují skutkovou podstatu stejného přestupku, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku). Nenaplní-li dílčí útoky byť jeden z těchto znaků, nepůjde o pokračující přestupek. Vzhledem k tomu, že u obviněné nebylo zjištěno, že by tyto skutky byly vedeny jednotným záměrem, je nutno považovat každý z těchto skutků za samostatný přestupek. Správní orgán tak zastává názor, že v posuzované věci nepřichází v úvahu pokračování v přestupku, neboť u něj nelze dovodit jednotný záměr, tedy souvislost subjektivní, a proto na vytýkaná jednání nahlížel jako na dva samostatné skutky. Námitka nesprávného posouzení této otázky není důvodná.

K bodu 3. 1. Nedůvodná je i argumentace obviněné týkající se předvídatelnosti legitimního očekávání. Zásada legitimního očekávání upravená ustanovením § 2 odst. 4 správního řádu spočívá v tom, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Dodržování této zásady nevyklučuje, aby při rozhodování skutkově totožných případů nevznikly vůbec žádné rozdíly, neboť výši pokuty ovlivňuje celá řada aspektů. Určení konkrétní výše pokuty s přihlédnutím v zákoně vyjmenovaným kritériím je poté otázkou uvážení správního orgánu. Správní orgán doplňuje, že jakkoli je jistě nutné dodržovat výše nastíněnou zásadu legitimního očekávání, sankce se stanovují vždy s ohledem na posouzení individuálního případu, a není možné je šablonovitě mechanicky porovnávat se sankcemi uloženým jiným osobám. Výše pokuty byla tedy stanovena po zvážení individuálních a relevantních okolností. To, že obviněná pro přehlednost porovnávala stanovenou výši pokuty s výši sankcí ukládaných za obdobné přestupky jiným subjektům, samo o sobě neznamená, že ve vztahu k obviněné nedošlo k individuálnímu posouzení věci. Správní orgán také nesdílí názor obviněné, že v daném případě neexistují přitěžující okolnosti, když obviněná se dopustila spáchání dvou přestupků, což bylo posouzeno jako přitěžující okolnost, s tím že tato okolnost byla zdůvodněna i v rámci odůvodnění pokuty.

K bodu 3.2. Souhlasit nelze ani s názorem obviněné ohledně tvrzené nepřiměřenosti uložené pokuty. Správní orgán odkazuje na Usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008-133: „Správní orgán ukládající pokutu za jiný správní delikt je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty,

kteřou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí. Správní orgán vychází při zjišťování osobních a majetkových poměrů z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení (...)“ Správní orgán konstatuje, že obviněná svoje majetkové poměry však blíže nespecifikovala ani nedoložila. Nahlédnutím do sbírky listin správní orgánem bylo zjištěno, že k dispozici je pouze Rozvaha ve zkráceném rozsahu ke dni 31. 12. 2019, z níž však není zřejmý hospodářský výsledek obviněné. Správní orgán má za to, že v daném případě výše uložené pokuty je přiměřená, odpovídá závažnosti a okolnostem případu a je uložena v takové výši, aby odradila obviněnou od dalšího protiprávního jednání a zároveň umožnila pokračování v podnikání. Správní orgán považuje tuto námitku za nedůvodnou.

K výroku II.:

Při určení druhu a výměry trestu vycházel správní orgán z § 35 až § 41 zákona o odpovědnosti za přestupky ve vazbě na § 8 odst. 3 písm. b) zákona o pohonných hmotách, dle kterého lze za přestupek dle § 8 odst. 1 písm. a) tohoto zákona uložit pokutu až do výše 5.000.000 Kč.

Správní orgán hodnotil povahu a závažnost přestupků, povahou činnosti právnické osoby, a dále existenci přitěžujících a polehčujících okolností.

Z hlediska hodnocení způsobu spáchání přestupků neshledal správní orgán na přestupcích nic specifického, co by ovlivňovalo jejich závažnost. Jedná se ve všech případech o přestupky, jejichž rysem je odpovědnost objektivní, tj. odpovědnost bez subjektivní stránky, jakou je zavinění. To ve své podstatě znamená, že pro vyvození odpovědnosti za přestupek není podstatné, s jakou pohnutkou obviněná jednala a zda se tak stalo z nedbalosti či v úmyslu (viz Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 2. 2011, č. j. 1 As 112/2010-52, Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 7. 2019, č. j. 10 As 96/2018-59).

K povaze a závažnosti správní orgán dále uvádí, že přestupky byl jednoznačně ohrožen zákonem chráněný zájem zajistit regulací jakosti a složení pohonné hmoty ochranu uživatelům vozidel tak, aby nejakostními palivy nedošlo k neúměrnému zatížení motoru a rovněž nedošlo k zatížení životního prostředí nad přijatelnou míru. V případě nedodržení limitních hodnot ČSN EN 589 v jakostním parametru síra, tak vyšší obsah síry může vést ke korozivnímu působení zejména na barevné kovy obsahující měď a může způsobit poškození palivového systému vozidla, ale i potrubního systému čerpací stanice.

Správní orgán vycházel z toho, že obviněná v rámci své podnikatelské činnosti obvykle jedná se spotřebiteli, a to vzhledem ke skutečnosti, že hlavním cílem obviněné je právě podnikatelská činnost, a to ryze soukromoprávního charakteru, tj. za účelem zisku, a že jako profesionál by měla jednat s dostatečnou odbornou péčí.

Správní orgán v zájmu obviněné zohlednil, že obviněná je osobou pro správní orgán dosud neznámou a tedy z hlediska správního trestání osobou dosud bezúhonnou. Zohlednil i to, že obviněná jednak okamžitě ve věci nedostatků přijala nápravná opatření a také to, že obviněná s dozorovým orgánem spolupracovala a nijak bezdůvodně neprodlužovala dozor, který v této věci probíhal.

Ke zbývajícím kritériím dle § 37 a násl. zákona o odpovědnosti za přestupky v rámci správní úvahy správní orgán nepřihlédl, neboť nejsou relevantní a proto nemají vliv na učiněné rozhodnutí.

Podle § 41 odst. 1) zákona o odpovědnosti za přestupky za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení se uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější.

Obviněná spáchala dva přestupky, přičemž z těchto dvou přestupků je pak nejzávažnějším přestupek dle výroku I. bodu 2) tohoto rozhodnutí spočívající v překročení limitních hodnot ČSN EN 589 v jakostním parametru síra, kdy zjištěná hodnota činila 65,0 mg/kg při stanovené maximální hodnotě

31,1 mg/kg. Tento přestupek tak tvoří základ pokuty a k dalšímu přestupku je pak přihlédnuto jako k okolnosti přitěžující v souladu s absorpční zásadou.

Ve výsledku tak po shora uvedené úvaze dospěl správní orgán k rozhodnutí, že obviněné se ukládá trest úhrnné pokuty ve výši 150.000 Kč, představující 3% horní hranice zákonné sazby, která nijak nevybočuje z běžné rozhodovací praxe správního orgánu. Tuto pokutu považuje správní orgán za zcela odůvodněnou, přiměřenou při zachování zásad přiměřenosti a legitimního očekávání činnosti správních orgánů s důrazem na preventivní účinek.

Podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky správní orgán uloží obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. V souladu s citovaným ustanovením správní orgán správní uložil obviněné povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč dle § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se lze do 15 dnů ode dne jeho doručení odvolat k Ústřednímu inspektorátu České obchodní inspekce prostřednictvím inspektorátu Jihočeský a Vysočina se sídlem v Českých Budějovicích. Tato lhůta se počítá ve smyslu § 40 odst. 1 správního řádu ode dne následujícího po jeho doručení. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřipustné. Nebude-li odvolání podáno v této lhůtě a nebude-li pokuta spolu s paušální částkou nákladů řízení zaplacená do 30 dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabude právní moci, budou vymáhány příslušným exekučním orgánem.

Mgr. Martina Střihavková
ředitelka České obchodní inspekce,
inspektorátu Jihočeský a Vysočina
se sídlem v Českých Budějovicích
elektronicky podepsáno